

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ספר זוהר תורה

הוא לקיט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השונים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר פשוטה (השווה מאה מליון שנה) ללמוד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
ויקיים בזה מצות ענג שבת אמת.
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"
(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת חיי שרה

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש טובב"א
חשוון תשע"ב לפ"ק

בספר דא יפקן מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור בפעם הראשונה ע"י הגה"ק

רבי יהודה יודל ראזנבערג זצ"ל

שנת תגא"ל מהר"ה (תרס"ו) לפ"ק - בווארשא יצ"ו

ועכשו יוצא לאור במהדורה חדשה ומפארת,

באותיות מאירות עינים, מפסק ומנקד, למען ירוץ הקורא בו.

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros:
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

אור תורה

תוכן הענינים

ומפתחות הזוהר

- ☐ שני חיי שרה מרמזים על עולמות העליונים ז.....
- ☐ יצחק בן שלושים ושבעה שנים בעת העקידה ז.....
- ☐ רק בשרה נמנו ימיה ושנותיה ולא באחרות ח.....
- ☐ לא היה כשרה בכל הנשים ח.....
- ☐ מיתת שרה על ידי סוד עליון ט.....
- ☐ חכמת אברהם איך לקבל את מערת המכפלה ט.....
- ☐ אברהם ראה אור עליון יוצא ממערת המכפלה י.....
- ☐ אברהם ואדם הראשון י.....
- ☐ בושה דאדם וחוה יא.....
- ☐ ביאור השם 'מערת המכפלה' יא.....
- ☐ אברהם התעלה כל יום ממדרגה למדרגה יב.....
- ☐ התדבקות אברהם בהקדוש ברוך הוא יג.....
- ☐ איסור התבוללות יג.....
- ☐ אברהם רצה שיצחק ישאר לגור לידו יד.....
- ☐ קפיצת הדרך לאליעזר יד.....
- ☐ רבקה צדקת והמים עולים לקראתה יד.....
- ☐ תפילת המנחה יד.....
- ☐ אליעזר נקרא ברוך אף שהיה כנעני טו.....
- ☐ "עבד אברהם אנכי" כדי לכבד את אברהם טו.....
- ☐ תפילת יצחק בשדה מערת המכפלה טו.....
- ☐ טעם שרבקה הפילה עצמה מהגמל טו.....
- ☐ נעשו ניסים לרבקה כמו לשרה טז.....
- ☐ צורת רבקה כשרה טז.....
- ☐ חזרה צורת שרה טז.....
- ☐ אהבה בא ממידת גבורה טז.....
- ☐ ענין שינוי שם הגר לקטורה יז.....
- ☐ אברהם נתן ליצחק את 'אהל שרה' יז.....
- ☐ אברהם נתן מחלקו יז.....
- ☐ אברהם עם בני הגר יח.....
- ☐ ענין באר לחי ראי על פי סוד יח.....
- ☐ בזמן הגאולה יט.....
- ☐ רמזים וסודות בענין תחיית המתים יט.....
- ☐ עוד בענין תחיית המתים ממדרש הנעלם פרשת תולדות כא.....

מפתחות הזוהר

ז	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ג עמוד א'	☐
ח	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"א עמוד ב'	☐
ח	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ד	☐
ט	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ה עמוד א'	☐
ט	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ז	☐
י	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ז	☐
יא	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ח	☐
יב	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכט עמוד א'	☐
יג	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף ק"ל	☐
יד	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"א	☐
יד	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ב עמוד א'	☐
טו	זוהר חלק ב' פרשת שלח - דף קנ"ח עמוד א'	☐
טו	זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ג	☐
טו	זוהר חלק ב' פרשת בא - דף ל"ט	☐
טו	זוהר חלק ג' פרשת פקודי - דף רל"ו	☐
טז	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג	☐
יז	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג עמוד א'	☐
יז	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג עמוד ב'	☐
יח	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג עמוד א'	☐
יח	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ה עמוד א'	☐
יט	זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ד עמוד א'	☐
יט	זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"א	☐

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מופסק ומחולק לקטעים
מסודר על הפרשיות

זוהר תורה

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבוץ העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדש ובחשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כפא כבודך בריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפיש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

(סבלה מהאריז"ל)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו בדחילו, ליחדא שם יוד ק"י בוא"ו ק"י ביחדא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוזנו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה התקיים תפלת יוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיק סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דוכבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלך ודרךך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו פוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו (סיד ה')

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

**הזוהר זוהר מקריז ואומר
הלומד וחוזר מרוץ וקוצר**

**לומדים כך א' מספר ראשון של "זוהר השבת"
נבחנים ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה**

כיצד?

**אנו מפקססים המבחן אליכם
אתם נבחנים ושולחים אותו לפקס: 02-9951300
לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0548-436784**

**מתן שכר בצידו
הרש"ב יושב ולומד עמו**

**כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת!
בחנם!**

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'
כל רגע של למוד, מצייל את עם ישראל בכפריות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר! כמה כח ועצמה חבויים בך.
כל העולם תלוי בלמוד שלך, את תרפה ידך, הזמן קצר והמלאכה קרובה,
בוא והצטרף לקבוצה שתחליף את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלו של הרש"ב הקדוש.

מה עליך לעשות?

ללמוד על פי התקנון, כך א' מספר ראשון של זוהר השבת,
לאחר מכן לענות נכון על שאלות הפרק,
וכך תזכה לקבל סט זוהר השבת חמישה כרכים בחנם!

לפרטים:

יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון]
לפקס מספר 02-9951300 ואנחנו נשלח לך את המבחן.
בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל, ובזמן מיקוד מטעם מפעל הזוהר
ידבק את המבחן, ויתקבל את המתנה.
המבטיחים יזכו לפרסים בספרים.

מפעל הזוהר העולמי "קול הרשב"י"

נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל
בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי - הודעה משמחת לכלל ישראל
תורת הזוהר בלשון הקודש

§ שמעו ותחי נפשכם! §

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!

היום אם בקולו תשמעו, ובזוהר תקראו, קול הטילים לא תשמעו, את המשיח תראו.
על ידי שילמדו זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום יהיה שנה הזו שנת הנאולה

ברוך שהחיינו וקיימנו לזמן הזה לגמור
הפירועקט העולמי הגדול, את השיעור
הזוהר בלשון הקודש מיוחד למלמדים,
לילדים, זקנים עם נגרים, - כל ספר הזוהר
הקדוש:
תורת זוהר הקדוש 780 שיעורים -
תיקוני זוהר 125 שיעורים - זוהר חדש
157 שיעורים - ס"ה 1062 שיעורים -
דיסקים. - ב-50 דיסקים אתה ורכש את
כל תורת הזוהר הקדוש, כל הזוהר שיש
בעולם. יכולים לשמוע בבית, בדרכים.
תכנית עולמית ללימוד ולסיים זוהר
הקדוש בלשון הקודש, בשלוש שנים,
בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה
וענינה.
הסדרה מחולקת לחמישים דיסקים, כל
שיעור באורך 20 דקות, כל דיסק כולל 30
שיעורים ובסך הכול 1062 [אלף ששים
ושתיים] שיעורים. כבן יהיה ניתן בקלות
לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף
בדרכים ובנסיעה, וכד'.
מעתה כל בית המדרש גם כשאר להם
מגיד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר
הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט
החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור
בצד, סט של 10 כרכים מסונדר 130
ש"ח [באותו זמן לשמוע [בדיסק] את

לימדו ושמעו בזוהר כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע,
כהבטחת משה רבנו לרשב"י, ובדא יפקון מגזרות.
מהיום, כל ילד קטן מגיל 7 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש
[פעמיים לפני הבר מצוה]

ולזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא, אשרי וילדתו!!! גם יזכה שמלך המשיח יראה
באצבעו ויאמר "בזכותך הגעת".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א)
ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים, (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם
אצל "מלכות דוד" רחוב השומר 74 בבני ברק במחיר מסונדר, וכן
במקומים - כמפורסם ב"ערכה של שעה").

בואו ונקיים את התקנה
של הצדיק הקדוש המקובל רבי יצחק אלפיה
לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחינים
ושהקב"ה יירז את גאולתנו בחסד וברחמים,
ובהבטחת הרשב"י (נשא קבד) בדאדא יפקון מן גלותא וברחמי.
בסיום הזוהר יחולקו חנינים ספרים
"זוהר השבת", "זוהר חק לישראל",
ועוד הרבה ספרים על הזוהר הקדוש
כל הילדים המתחילים ללמוד את סדרי הזוהר אחרי 30 יום
יקבל כמתנה הסט הראשון זוהר השבת 5 כרכים
וזוהר חק לישראל 5 כרכים.

כל אחד שמתחיל ללמוד נא לשלוח לנו בפקס, כדי להזמין את
הספרים, כי מספר מצומצם, וכל הקודם זוכה.

מפעל הזוהר העולמי, סניף לפרטים ולהצטרפות: 0548-436784

זוהר תורה

✧ פרשת חיי שרה ✧

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ג עמוד א'

שני חיי שרה מרמזים על עולמות העליונים

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעָה שָׁנִים", אמר רבי שמעון, בא וראה, סוד הדבר, למה נשתנו שאמר בתחלה שנה שנה, ובמספר השבע אמר שנים^[א] אלא הכל אחד, מאה שנה הוא כולל הכל, רמז על הקדוש ברוך הוא שנכלל ממקום העליון, סתום של כל הסתומים במאה^[ב] בסוד מאה ברכות של כל יום, וכן עשרים שנה, ולפיכך כתוב שנה, סוד היחוד שאינם נפרשים מחשבה ויובל לעולם^[ג]. שבע שנים, רמז על אלו שנפרשים ויוצאים מכלל סתום העליון, ואף על פי שהכל יחוד אחד, אבל נפרשים בדין ורחמים בכמה צדדים ודרכים, מה שאין כן למעלה, ולפיכך מה שכתוב שנה רמז על סוד היחוד שאינו נפרש לעולם. שבע שנים, רמז על אלו שנפרשים בדין ורחמים בכמה צדדים ודרכים, מה שאין כן למעלה, ולפיכך במספר השבע כתוב שנים ולא שנה, וכולם נקראים חיים, "וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה", שנתהוו ממש, שנבראו ונתקיימו למעלה^[ד].

יצחק בן שלושים ושבעה שנים בעת העקידה

אמר רבי חייא, הרי ביארו שבזמן שנעקד יצחק, בן שלושים ושבע שנים היה, וכיון שנעקד יצחק מתה שרה, שכתוב: "וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכָתָהּ", מהיכן בא, מהר

זוהר תורה

ג' הראשונות וז' התחתונות, עשרים שנה רמז על ג' הראשונות שהן כתר חכמה בינה, כי **עשרים** בגימטריא **כתר**, וגם עשר ספירות של חכמה הנקרא עולם האצילות ועשר ספירות של בינה הנקרא עולם הבריאה, הרי עשרים שנה, ושם אין פירוד כלל רק אחדות נצחיות לכן כתוב בהן שנה לשון יחיד, ושבע שנים רמז על ז' התחתונות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות הנקראות מדות של חסד דין ורחמים, וכיון שאין ענין המדות שוה לכן כתוב בהן שנים לשון רבים, אבל האמת כדאמר וכולא חד.

ג. ב' הספירות חכמה ובינה נקראות מחשבה ויובלא.

ד. פירוש, שהעשר ספירות נבראו כנזכר בפתח

א. הן אמת שעל פי דקדוק לשון קודש כך צריך להכתב, אבל כיון שהתורה נתנה על פי פירוש רמז דרוש סוד לכן יבאר ר' שמעון בר יוחאי פסוק זה על פי סוד.

ב. פירוש דבריו בקצור הוא, שרה רמז על ספירת מלכות מקור השכינה הקדושה, שמשם נשפע חיות לכל העולמות ככתוב וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֶם, **שנה** בגימטריא ספירה, וירמזו הכתוב שחיי שרה היינו השפע שנשפע לספירת מלכות היא מן מאה שנה, היינו עשר ספירות שהן כולל הכל שנאצלו מאתר עלאה מעצמות האלהות הנקרא סתימא דכל סתימין, וכיון שכל ספירה נכללת מעשר ספירות הרי מאה שנה, ועתה מחלק כלל העשר ספירות על ב' פרטים,

המוריה בא אחר שנעקד יצחק ואלו שלושים ושבע שנים, מיום שנולד יצחק עד שעה שנעקד, הן היו חיי שרה בודאי, כמספר ויהיו, שהיא בגימטריא שלושים ושבע, והיינו כמו שאמרנו שהוא משנולד יצחק עד שנעקד.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"א עמוד ב'

רק בשרה נמנו ימיה ושנותיה ולא באחרות

רבי יוסי אמר, מה נשתנה כאן שרה, שכתוב מיתתה בתורה, מכל הנשים שבעולם, שלא נכתב כך מיתתן בתורה, אמר רבי חייא, ולא, והרי כתוב: "וַתָּמָת רַחֵל וַתִּקָּבֶר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה", וכתוב: "וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וגו'", וכתוב: "וַתָּמָת דְּבָרָה מִיִּנְקָת רַבָּקָה", וכתוב: "וַתָּמָת בֶּת שוּעַ אֵשֶׁת יְהוֹדָה", אמר רבי יוסי, בכולן לא כתוב כמו שכתוב בשרה, שנאמר: "וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה", שהרי בכולן לא נמנו ימים ושנים כמו לשרה, בכולן לא נכתבה פרשה מיוחדת בלבדה כמו לשרה.

(דף קכ"ב עמוד א')

אלא בא וראה, כשבאה חוה לעולם נדבקה באותו הנחש, והטיל בה זוהם, וגרמה מיתה לכל העולם ולבעלה, באתה שרה וירדה ועלתה ולא נדבקה בול^ל כמו שכתוב: "וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ", בא נח לעולם מה כתוב: "וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ וגו'"^ל ולפי שאברהם ושרה לא נתדבקו בו, בשביל זה זכתה שרה לחיי עולם לה ולבעלה ולבניה אחריה, זה שכתוב (ישעיהו נ"א): "הַבֵּיטוּ אֶל צוּר חֲצִבְתְּם וְאֶל מְקֻבַּת בּוֹר נִקְרְתֶּם", ועל כן כתוב: "וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה", שזכתה בהן בכולן, ולא כתיב בכל הנשים ויהיו חיי חוה וכן בכולן, היא נדבקה בחיים, ועל כן שלה היו חיים, "וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה", הם חיים כולם למעלה, מאה שנה למעלה, ועשרים שנה למעלה, ושבע שנים למעלה, כל השנים היו כראוי^ל.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ד

לא היה כשרה בכל הנשים

"וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אֲרָבָע". רבי אבא אמר, כדמיון זה לא היו בכל הנשים שבעולם, שהרי נכתב מספר הימים והשנים והקיום שלה בעולם, ומקום ההוא שנקברה בו, **אלא כדי להראות שלא היה כמו שרה בכל הנשים שבעולם**. ואם תשאל הרי מרים, שכתוב: "וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֶר שָׁם", זה בשביל להראות סרחן ישראל הוא בא, להודיע שהמים לא באו לישראל אלא בזכות מרים, אבל לא נאמר במיתתה כמו שנאמר בשרה.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ד

1. ענין השתכרות מן יין היינו גם כן לאחוז בחקירה וכח הטבע וכח כשפים ולא בסוד האמונה, והיינו דאמרו נכנס יין יצא סוד.
2. פירוש, באמונת האלהות.

זוהר תורה

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ה עמוד א'

מיתת שרה על ידי סוד עליון

רבי יהודה אמר, בא וראה, "וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אֲרָבָע", סוד הוא זה, לפי שלא היה מיתתה על ידי נחש עקלתון ההוא, ולא שלט בה כמו שאר בני העולם שהוא שולט בהם, ועל ידו מתו בני העולם מיום שגרם להם כך אדם, מלבד משה אהרן ומרים שכתוב בהם: "על פי ה'", אבל בשרה כתוב: "בְּקִרְיַת אֲרָבָע", **היינו סוד של קרית ארבע** שמתה בסוד עליון ולא על ידי אחר, בקרית ארבע ולא בנחש. "בְּקִרְיַת אֲרָבָע הָיָא חֲבֵרוֹן", שנתחבר דוד המלך בהאבות^[ט] ועל כן לא היה מיתתה ביד אחר אלא בקרית ארבע.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ז

חכמת אברהם איך לקבל את מערת המכפלה

"תָּנוּ לִי אֶחָזָת קֶבֶר עִמָּכֶם וגו'", אמר רבי יהודה, **אברהם ידע סימן במערה ההיא, ולבו ורצונו שם היה**, לפי שכבר קודם לזה נכנס שמה, וראה, לאדם וחווה טמונים שם, ומאין ידע שאלה הם, אלא שראה צורתו ונסתכל, ונפתח לו שם פתח אחד של הגן עדן, וצורה ההיא של אדם היתה עומדת אצלו.

ובא וראה, כל מי שמסתכל בצורת אדם הראשון אינו ניצל לעולם ממיתה, לפי שבשעה שהאדם נסתלק מהעולם רואה צורת אדם הראשון, ואז הוא מת, אבל אברהם הסתכל בו וראה צורתו ונתקיים, **וראה אור שהאיר במערה ונר אחד דולק, אז נתאווה אברהם שיהיה מדורו במקום ההוא**, ולבו ורצונו היה תמיד באותה המערה.

בא וראה, עתה שאברהם בחכמה עשה בעת שתבע קבר לשרה, שהרי כשתבע לא תבע המערה מיד, ולא אמר שמבקש להיפרד מהם, אלא אמר "תָּנוּ לִי אֶחָזָת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מְתִי מִלְּפָנַי", אפשר תאמר שלא היה עפרון שם, הרי היה שם, שכתוב: "וְעֶפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת", ואברהם לא אמר לו בשעה ההיא כלום, אלא מה שאמר, להם אמר, כמו שכתוב: "וַיִּדְבֹּר אֶל בְּנֵי חֵת לֵאמֹר וגו'", וכי תעלה על דעתך שאברהם רצה להיקבר בין טמאים, או שהתאווה להיות עימם, אלא שעשה בחכמה.

ולמדנו דרך ארץ כאן במה שעשה אברהם, שהרי לפי שחשקו ורצונו היה במערה ההיא, אף על פי שהיה עפרון שם, לא רצה לבקש ממנו מיד כפי רצון ההוא שהיה לו בהמערה, ובקש תחלה מה שלא נצרך לו מאותן האחרים ולא מעפרון, וכיון שאמרו לו לפני עפרון, "שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נָשִׂיא אֱלֹהִים אֹתָהּ בְּתוֹכֵנוּ וגו'", מה כתוב: "וְעֶפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת"

זיו הזוהר

וה' בְּהִכָּל קִדְשׁוֹ הֵם וגו', **היכל וכן הם בגימטריא אדני**.

ט. יפרש בזה שהשכינה הקדושה הנרמזת בהשם קרית ארבע היא נקראת גם כן חברון, על שם

ח. סוד קרית ארבע הוא שנדבקה נשמתה בהשכינה הקדושה על דרך מיתת נשיקה, והשכינה קדושה שנקראת בשם **אדני** היא עיר וקריה והיכל אל ארבע אותיות השם הוי"ה ברוך הוא כמו שכתוב

- ישב כתיב, מתחלת הדיבורים שאמר אברהם היה עפרון שם, ואז אמר - "שְׁמָעוּנִי וּפְגְעוּ לִי בְעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר וַיֵּתֶן לִי אֶת מְעֵרַת הַמְּכַפְּלָה אֲשֶׁר לוֹ וגו'", ואפשר תאמרו שבשביל כבודי הגדול מכבודכם אני עושה שאינני רוצה בכם, בתוכם, לא כן אלא בשביל להיקבר ביניכם, שרצוני בכם שלא להתפרש מכם.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ז

אברהם ראה אור עליון יוצא ממערת המכפלה

"וַיֵּתֶן לִי אֶת מְעֵרַת הַמְּכַפְּלָה אֲשֶׁר לוֹ וגו'", אמר רבי אלעזר, כאשר נכנס אברהם להמערה איך נכנס שמה, לפי שכאשר היה רץ אחר אותו העגל, שכתוב: "וְאַל הִבָּקֵר רֵץ אַבְרָהָם וגו'", ואותו בן בקר ברח עד המערה ההיא, ונכנס אחריו וראה, מה שראה.

ועוד, לפי שהיה מתפלל כל יום ויום, והיה יוצא עד אותה השדה שהיה מעלה ריח עליון, וראה אור שהיה יוצא מתוך המערה והתפלל שם, ושם דבר עמו הקדוש ברוך הוא, ולפיכך בקש המערה כי רצונו היה במקום ההוא תמיד, ואם תשאל אם כן למה לא בקש אותה עד עתה, אלא לפי שלא ישיחו עליו, מפני שלא היתה נצרכת לו, עתה שנצטרכה לו אמר הרי השעה לתבוע אותה.

בא וראה, אם עפרון היה רואה בהמערה מה שהיה אברהם רואה בה, לא היה מוכרה לעולם, אלא ודאי לא ראה בה כלום, שהרי אין כל דבר נתגלה אלא לבעליו, ולפיכך **לאברהם נתגלה ולא לעפרון**, לאברהם נתגלה שהרי שלו היתה, לעפרון לא נתגלה כי לא היה לו חלק בה, ולפיכך לא נתגלה לעפרון כלום, ולא ראה בה אלא חשך, ועל כן מכר אותה, ומה שלא תבע אברהם בתחילה שימכר אותה במכר, שהרי אברהם לא אמר אלא - "וַיֵּתֶן לִי אֶת מְעֵרַת הַמְּכַפְּלָה אֲשֶׁר לוֹ וגו'", "בְּכֶסֶף מְלֵא יִתְּנָה לִי וגו'", ועפרון אמר "הַשָּׂדֶה נִתְּתִי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נִתְּתִיָּה וגו'", זה לפי שהכל היה נמאס על עפרון מפני שלא ידע מה היא.

אברהם ואדם הראשון

ובא וראה, כשנכנס אברהם בהמערה בתחילה, ראה שם אור ונגבהה העפר לפניו, ונתגלו לו שני קברים, בתוך כך עלה אדם הראשון בצורתו, וראה, את אברהם ויצחק^[א] ובוה הבין אברהם ששם הוא עתיד להקבר, אמר לו אברהם, בבקשה ממך האם מבצר קשור יש כאן^[א] אמר לו הקדוש ברוך הוא גזו אותי כאן, ומזמן ההוא עד עתה אני נטמן כאן כקליפת הגרגיר^[ב] עד שבאת אתה לעולם, ועתה מכאן ואילך הרי קיום לי ולהעולם נעשה בעבורך,

זוהר - זיו הזוהר

בפני כל הבא לתוכו שלא יוכל עוד לצאת משם, וענינו הוא בית הקברות שכל הבא לקברו נקשר בו ואינו יכול עוד לצאת ממנו וחשב אברהם שבא קץ חיותו כי ראה צורת אדם שזה סימן מיתה. **יב.** כקליפת הגרגיר שגורק באדמה ואין בכחו לצמח ולהתראות בעולם, אבל עתה על יד צדקת

התחברות דוד המלך בהאבות להיות האבות עם דוד המלך מרכבה להשכינה הקדושה כידוע.

י. היינו נפש האדם השוכנת על מקום הקבר, ותוכל להתראות באותה צורה שהיתה בחיים, ושמחה נפש האדם בראותה לאברהם שבא אל המערה.

יא. פירוש, מבצר קשור היינו שקשור ונסגר היטב

זוהר תורה

ראה מה כתוב: "וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר בּוֹ", קימה ממש היה להשדה מה שלא היה לו עד עתה.

רבי אבא אמר, "וַיָּקָם הַשָּׂדֶה", ודאי קימה ממש, שקם ונתעלה לפני אברהם, לפי שעד עתה לא נתגלה שם כלום, ועתה מה שהיה טמון קם ונתעלה, ואז עמד הכל בתקונו.

בושה דאדם וחווה

אמר רבי שמעון, בשעה שנכנס אברהם בהמערה, והכניס לשרה שמה, עמדו אדם וחווה ולא נתרצו להיקבר שם, אמרו והרי אנו בבושה לפני הקדוש ברוך הוא בעולם ההוא, בשביל החטא ההוא שגרמנו מיתה לעולם, ועתה יתוסף לנו בושה אחרת מפני מעשים טובים שיש בכם, **אמר אברהם, הרי אני מזומן להשתדל לפני הקדוש ברוך הוא בשבילך**^[יג] שלא תבוש לפניו לעולם, מיד "וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ", מהו ואחרי כן, אחרי שקבל אברהם עליו דבר הזה, אז נכנס אדם במקומו, חווה לא נכנסה, עד שקרב אברהם והכניסה אצל אדם, וקבל עליו להשתדל גם בעבורה^[יד] זה שכתוב: "וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ", לשרה לא כתוב, אלא את שרה, לרבות חווה, ואז נתיישבו במקומותם כראוי, זה שכתוב: "אֵלֶּה תּוֹלְדֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם", ותנינן **באברהם**, "תּוֹלְדֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", זה אדם וחווה, אלה השמים והארץ לא כתיב, אלא "תּוֹלְדֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", ולא תולדות איש, ואלה התולדות נתקמו בעבור אברהם, ומנין לנו שנתקמו בעבור אברהם, שכתוב: "וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְאַבְרָהָם", ועד שבא אברהם לא נתקמו אדם וחווה במקומותם בעולם ההוא^[טו].

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכ"ח

ביאור השם 'מערת המכפלה'

"וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מְעַרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה וגו'", רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אביו ואמר, האם מערה זאת אין היא מכפלה, שהרי כתוב מערת המכפלה, והכתוב קורא לה אחר כך מערת שדה המכפלה, מכפלה קורא להשדה, אמר לו הגם שכך קוראים לה מערת המכפלה, כמו שכתוב: "וַיֵּתֶן לִי אֶת מְעַרַת הַמַּכְפֵּלָה", אבל ודאי חייך לא המערה היא מכפלה, ולא השדה הוא מכפלה, אלא שזה השדה והמערה על שם מכפלה נקראים, שדה המכפלה ודאי ולא המערה, שהרי המערה בהשדה היא, ושדה ההוא עומד בענין אחר^[טז].

זיו הזוהר

חטא שלה. טו. פירוש שלא נכנסו לגן עדן במחיצתם הראויה להם עד שבא אברהם, ג"א. טז. פירוש, שיש לשדה זה טעם אחר שנקרא מכפלה על שם התקשרותה בירושלים שנקראת מכפלה כמבואר הלאה.	אברהם יתוקן אדם, כידוע שאברהם התחיל לתקן הפגם שנעשה בעולם העליון על יד חטא אדם הראשון. יג. פירוש, לתקן הפגם שנעשה למעלה על ידי חטאו באכילת עץ הדעת טוב ורע. יד. פירוש, לתקן גם הפגם שנעשה למעלה על ידי

בא וראה, ירושלים כל ארץ ישראל נתקפלה תחתיה, והיא קיימת למעלה ולמטה בדמיון אחד, ירושלים שלמעלה וירושלים שלמטה, לשניהם יש אחיזה למעלה ואחיזה למטה, ירושלים שלמעלה נאחזת בשני צדדים למעלה ולמטה^[א] ירושלים שלמטה נאחזת בשני צדדים למעלה ולמטה, ולפיכך מכפלה היא, ועל כן זה השדה הוא מן אותה המכפלה, כי בו הוא שורה^[א] כדמיון זה כתוב (בראשית כ"ז): "כִּרְיִן שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרְכוּ ה'", למעלה ולמטה^[א] ולפיכך שדה המכפלה ודאי ולא שדה כפול^[א].

ועוד סוד הדבר שהוא שדה המכפלה בודאי, מהו מכפלה, ה' שבשם הקדוש היא מכפלה^[א] והכל עולה במקום אחד, ובעבור זה נאמר בדרך נסתר המכפלה, שלא נמצא בהשם הקדוש אות אחרת כפולה מלבד זאת.

ואף על פי שהמערה היא כפולה בודאי, שהיא מערה תוך מערה, אבל על שם ענין אחר נקראת מערת שדה המכפלה כמו שנתבאר.

ואברהם ידע זאת, וכאשר דבר לבני חת כסה הדבר ואמר, "וַיִּתֶּן לִי אֶת מְעַרַת הַמְּכַפֶּלֶה" על שם שהיא מערה כפולה, אבל התורה קורא לה מערת שדה המכפלה כראוי, והקדוש ברוך הוא עשה הכל שיהיה נמצא בזה העולם כדמיון שלמעלה, ושיתחברו זה בזה להיות כבודו למעלה ולמטה, **אשרי חלקם של הצדיקים, שהקדוש ברוך הוא אוהבם בעולם הזה ובעולם הבא.**

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קכט עמוד א'

אברהם התעלה כל יום ממדרגה למדרגה

"וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל יוֹם" (תהלים ס"ה): "אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכֹּן חֲצִירֶיךָ", זה הכתוב נתבאר, אבל **אשרי האיש שדרכיו מוכשרים לפני הקדוש ברוך הוא, והוא בוחר בו לקרבו אצלו.**

בא וראה, אברהם התקרב אליו, וחשקות שלו היתה כל יום בזה, ולא נתקרב אברהם ביום אחד או בזמן אחד, אלא מעשיו הקריבו אותו בכל יום ממדרגה למדרגה, עד שנתעלה במדרגתו כשהיה זקן ונכנס במדרגות עליונות כראוי, שכתוב: "וְאַבְרָהָם זָקֵן", ואז "בָּא בַּיָּמִים". באותן ימים העליונים, באותן ימים הידועים בסוד האמונה^[א] "וְה' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל יוֹם" שמשם יוצאות כל הברכות וכל הטובות.

זוהר זוהר

כ. שדה כפול היה במשמע שהכפול הוא שם התואר על השדה, מה שאין כן שדה המכפלה משמעותו השדה מן המכפלה.

כא. כיון שיש ב' ההי"ן בהשם הקדוש.

כב. ששת ימי המעשה עם יום השבת קודש הם כנגד ז' ספירות מן חסד עד מלכות.

כג. היינו ספירות יסוד ומלכות, והכוונה שיהיה לו הכח לגרום בעבודתו וקדושתו זווג ויחוד העליון של שתי ספירות האלה בשפע חסד ורב טוב לכל

יז. ירושלים שלמעלה מקושרת בעולם העליון ובירושלים שלמטה, וירושלים שלמטה מקושרת בירושלים שלמעלה ובכל ארץ ישראל שנתקפלה תחתיה ולכן נקראת ירושלים מכפלה.

יח. פירוש, שעיקר התקשרות ירושלים שלמטה בארץ ישראל היא על יד שדה הזה.

יט. פירוש, כדמיון ירושלים כך הוא הגן עדן גם כן כפול שיש גן עדן שלמעלה וגן עדן שלמטה והם נקשרים זה בזה.

זוהר תורה

זהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף ק"ל

התדבקות אברהם בהקדוש ברוך הוא

רבי יוסי אמר, בא וראה, אברהם נכנס לדעת ולהתדבק בריבונו כראוי, לאחר שהקדים מעשים טובים בתחילה, וזכה באותן ימים העליונים, ונתברך ממקום שכל הברכות יוצאות משם, שכתוב: **"וְהָיָה בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל"**, מהו בכל, מקום דנהר שאינו פוסק מימיו לעולם.

איסור התבוללות

אמר רבי חייא, בא וראה, שאברהם לא רצה להתערב בנשי אומות העולם, להתדבק בשאר עמים עובדי כוכבים, לפי שהנשים של שאר העמים עובדי כוכבים, הן מטמאין לבעליהן ולאותן המתדבקים בהן, לפי שכאשר הבין אברהם חכמה, ידע העיקר והשורש, ומאיזה מקום יוצאים ומשוטטים רוחות טמאים בעולם, ועל כן השביע לעבדו שלא יקח אשה לבנו משאר עמים. (דף קל"א) שהרי מי שמתדבק באשה של שאר עמים עובדי כוכבים נטמא הוא, והבן שיוליד יקבל עליו רוח טומאה.

ואם תשאל שהרי מצד אביו מישראל הוא בא, ולמה יקבל עליו רוח טומאה, בא וראה, שהרי בתחילה נטמא אביו, בשעה שהתדבק באותה האשה שהיא טמאה, וכיון שאביו נטמא באשה ההיא שהיא טמאה, כל שכן שבן ההוא שיוליד ממנה יקבל עליו רוח טומאה, ולא עוד אלא שעבר על התורה, שכתוב (שמות ל"ד): **"כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי ה' קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא"** לפי שקנא על זה הברית הקדוש.

אמר רבי אלעזר, בא וראה, מה שאמרו שכיון שהבין אברהם אבינו חכמה, היה מבקש להפרד מכל שאר העמים ולא להתדבק בהם, ולפיכך כתוב: **"וְאַשְׁפִּיעָה בָּהּ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנֵי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי וְגו'**", מבנות הכנעני ודאי, סוד הוא זה, כמו שכתוב (מלאכי ב'): **"וּבְעַל בֵּית אֵל נִכְר" [כז] "אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ" אנכי דווקא [כח] כתוב כאן אֲשֶׁר אֲנִי, וכתוב שם (ישעיהו מ"ה): "אֲנִי עֹשֵׂי אֶרֶץ", וכל זה בשביל שלא להטמא בהם.**

בא וראה, מי שמכניס זה הברית הקדוש באשה ההיא של שאר עמים עובדי כוכבים, הוא גורם טומאה במקום אחר, ועל זה כתוב (משלי ל'): **"תַּחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וְגו'**", ואף על פי שהשביע אותו בזה הברית, לא נבטח בו אברהם עד שהתפלל תפלתו לפני הקדוש ברוך הוא ואמר: **"ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְגו'** הוא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לְפָנַי", מלאכו ודאי, זה מלאך הברית [כט] כדי שיהיה נשמר זה הברית ולא יטמא בין אותן עמים.

זיו הזוהר

המושל על ארץ הקדושה היתה צריכה להנהיג ממשלתה שם על ידי התלבשותה בהשר כנעני, והיינו ענין גלות השכינה וצער להשכינה. כו. אפשר שעל זה ירמוז הראשי תיבות מן הפסוק הוא ישלח מלאכו לפניך, אותיות מילה.

העולם, וזהו שאמרו בת היה לו לאברהם אבינו ובכל שמה, ועיין בפירוש הרמב"ן על התורה בפסוק הזה ותבין הענין. כד. פירוש, שכך היה שם השר שלהם בשמים. כה. פירוש, שהשכינה שנקראת אנכי שהיא עיקר

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"א

אברהם רצה שיצחק ישאר לגור לידו

"**רַק אֶת בְּנִי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה**", מה הטעם, לפי שידע אברהם, שהרי בכולם לא היה מי שיכיר להקדוש ברוך הוא, רק הוא בלבדו, ולא רצה שיהיה מדורו של יצחק ביניהם, אלא שיהיה מדורו עמו, ויצחק ילמד ממנו תמיד דרכיו של הקדוש ברוך הוא, ולא יטה לימין ולשמאל, ועל כן לא רצה אברהם שיהיה מדורו של יצחק שם.

קפיצת הדרך לאליעזר

אמר רבי ייסא, ודאי זכותו של אברהם עמדה לפני עבד ההוא, כי באותו היום שיצא הגיע ביום ההוא לעין המים, שכתוב: "**וְאַבְרָהָם הָיָה אֶל הָעֵץ**", וזה נתבאר.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ב עמוד א'

רבקה צדקת והמים עולים לקראתה

"**וַיְהִי הוּא טָרַם פֶּלֶה לְדַבֵּר וַהֲנֶה רַבְקָה יֵצֵאת**", יוצאת, באה צריך לומר, מהו יוצאת, שהקדוש ברוך הוא הוציאה מכלל כל שאר בני העיר, שכולם רשעים וזו יוצאת מכלל שלהם.

וַתֵּרֶד הָעֵינָה, כתוב בה"א^[כ] סוד הוא, שפגעה שם בארה של מרים, ולפיכך כתוב העינה בה"א, ועלו לה המים.

תפילת המנחה

דבר אחר, "וַהֲנֶה רַבְקָה יֵצֵאת", כמו שכתוב: "**יֵצֵאתָ לְשֹׂאֵב מַיִם**", ולמה כתוב יוצאות, ולא הולכות ולא באות, אלא לפי שנטמנות היו כל היום, ובשעה ההיא יצאו לשאוב מים, וסימן תפס בידו^[כ].

בא וראה, כאשר הגיע העבד לחרון, ומצא את רבקה לעת ערב, היה זמן תפלת המנחה, באותה השעה שבא יצחק להתפלל תפלת מנחה, בשעה ההיא הגיע העבד אצל רבקה, ובשעה ההיא שבא יצחק להתפלל מנחה כמקדם, באה רבקה אצלו, להמצא הכל במקומו שנצרך לו כראוי.

והכל עולה בסוד של חכמה, ולכן בא עבד ההוא לבאר מים, בסוד הכתוב: "**מִעַן גָּנִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן**", וביארנו שכל זה סוד הוא.

זיו הזהרה

החסד, וזה נקרא זיווג של גבורות בחסדים, ונולד מזה מדת הרחמים שהיא קדושת יעקב אבינו, וכיון שזיווג כזה היה נצרך ליצחק לכן תפס אליעזר זה הסימן בזמן תפלת המנחה שהנערה שתצא עתה לשאוב מים ותעשה חסד להשקותו היא ראויה שעל ידיה תהיה נעשה המתקת אש מדת הדין במימי מדת החסד, ובזה יובן כל הענין.

כו. היינו ה' הידיעה.
כח. כוונת הענין כך הוא, כי שלוחי הדין כל היום צפונים ונעלמים, כמו שכתוב חסד אל כל היום, וכד מטיא שעתא דצלוחא דמנחה נתעורר כחו של יצחק ודינא תקיפא שלטא וכל דינין מתעריין, ולכן נצרך אז לשאיבת מים של חסדים להשקיע האש של מדת הדין על ידי המתקתן במימיו של מדת

זוהר תורה

ובא וראה, תפלת מנחה תקן לה יצחק בודאי, וכמו שתקן אברהם תפלת שחרית לנגד מדרגה ההיא שנדבק בה^{נכס} כך תקן יצחק תפלת מנחה לנגד מדרגה ההיא שנדבק בה, ועל כן תפלת מנחה מזמן שנוטה השמש לרדת בהילוכו לצד מערב, שהרי כל זמן שלא הגיע השמש לצד מערב נקרא יום, מהבקר עד זמן ההוא, שכתוב (תהלים נ"ב): "חֲסֹד אֶל כָּל הַיּוֹם".

ועל כן למדנו שיהיה אדם נזהר בתפלת מנחה, שהוא זמן שדין קשה שורה בעולם.

זוהר חלק ב' פרשת שלח - דף קנ"ח עמוד א'

אליעזר נקרא ברוך אף שהיה כנעני

"וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ ה'", אמר רבי ייסא, בא וראה, אליעזר עבד אברהם מבני כנען היה, כמו שכתוב (הושע י"ב): "כָּנְעָן בִּידוֹ מֵאֲזֵי מִרְמָה", וכנען כתוב עליו "אָרוּר כָּנְעָן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו", ולפי שהיה שליח נאמן מה כתוב בו, "בּוֹא בְרוּךְ ה'", ברוך ה' ממש, ולכן נכתב כך בתורה, לפי שיצא מקללה ההיא ונתברך, ולא די לו שיצא ממנה, אלא שנתברך בשמו של הקדוש ברוך הוא, ולמדנו שבא מלאך והכניס דבר זה בפיו של לבן.

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ג

"עבד אברהם אנכי" כדי לכבד את אברהם

"וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אֲנֹכִי וְה' בְּרַךְ אֶת אֲדֹנִי מֵאֲדָנִי," אמר רבי שמעון, כתוב (מלאכי א'): "בֶּן יִכְבֵּד אֶב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו", עבד אדניו זה אליעזר לאברהם, כאשר שלחו לחרן ועשה כל רצונו של אברהם והיה מכבדו, שהרי איש שהיה מביא כסף וזהב ואבנים טובות וגמלים, הוא נראה יפה כראוי, ולא אמר שהוא אוהבו של אברהם או קרוב שלו, אלא אמר "עֶבֶד אַבְרָהָם אֲנֹכִי", בשביל להעלות בשבחו של אברהם ולכבד אותו בעיניהם.

זוהר חלק ב' פרשת בא - דף ל"ט

תפילת יצחק בשדה מערת המכפלה

"וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹךְ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרֵב," אמר רבי שמעון, וכי לא היה לו בית או מקום אחר להתפלל, אלא אותו השדה היה אשר קנה אברהם סמוך למערה, שכתוב: "הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת", ובשעה שהיה יצחק נכנס בתוכו ראה שם השכינה, והשדה העלה ריח עליון קדוש, ולפיכך היה מתפלל שם וקבעו למקום תפלתו.

זוהר חלק ג' פרשת פקודי - דף רל"ו

טעם שרביקה הפילה עצמה מהגמל

"וַתִּשָּׂא רִבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֶל," אמר רבי יהודה, זה הכתוב למה נצרך להיכתב בתורה, ועוד וכי בשביל שראתה יופיו של יצחק נפלה מן הגמל.

זוהר חלק ג' פרשת פקודי - דף רל"ו

כט. תפלת שחרית בכח מדת החסד קדושת אברהם, ותפלת מנחה בכח מדת הגבורה קדושת יצחק.

אלא זה הכתוב סוד הוא, בא וראה, בשעה שהגיעה רבקה אצל יצחק, זמן תפלת מנחה היה, ובזמן ההוא דין נתעורר בעולם, וראתה אותו במדרגת הרוגז של דין הקשה, וראתה שהרי סיום של הרוגז הקשה הוא גמל למטה, וזהו הסוד של מיתה^[א] ולפיכך הפילה והשמיטה עצמה מן גמל ההוא, שהרי כשנתעורר דין הקשה גמל ההוא מתגבר, ולפיכך השמיטה עצמה ממנו ולא ישבה שם.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג

נעשו ניסים לרבקה כמו לשרה

"וַיְבָאָה יִצְחָק הָאֱהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ", אמר רבי יוסי, זה המקרא קשה, הָאֱהָלָה, לאהל שרה אמו צריך לומר, מהו האהלה, שחזרה שמה השכינה, לפי שכל זמן ששרה היתה קיימת בעולם, השכינה לא סרה ממנה, ונר היה דולק מערב שבת לערב שבת, והיה מאיר כל אותן ימי השבוע, לאחר שמתה כבה נר ההוא, כיון שבאה רבקה חזרה השכינה והנר נדלק. **"שָׂרָה אִמּוֹ"**, שהיתה דומה לשרה בכל מעשיה.

צורת רבקה כשרה

רבי יהודה אמר, כמו שצורת יצחק היתה כצורתו של אברהם, וכל מי שראה ליצחק אמר זה הוא אברהם, ודאי אברהם הוליד את יצחק, כן גם רבקה צורתה היתה ממש צורת שרה, ולפיכך **"שָׂרָה אִמּוֹ"** ודאי^[א].

חזרה צורת שרה

אמר רבי אלעזר, הכל כך הוא, אבל בא וראה, שסוד הוא, שאף על פי ששרה מתה, צורתה לא סרה מן הבית, אבל לא נראית שם מיום שמתה שרה עד שבאה רבקה, כיון שנכנסה רבקה נראתה צורתה של שרה, שכתוב: **"וַיְבָאָה יִצְחָק הָאֱהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ"**, היינו שמיד שרה אמו נראתה שם^[ב] ולא היה רואה אותה רק יצחק בלבדו כשנכנס שמה, ועל כן **"וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ"**, מהו אחרי אמו, אחרי שאמו נראתה ונודמנה בבית, ולכן לא כתוב אחרי מיתת אמו, אלא אחרי אמו.

אהבה בא ממידת גבורה

רבי שמעון אמר, מה נשתנה שכתוב בו ביצחק: **"וַיִּקַּח אֶת רַבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָה"**, כיון שאמר ותהי לו לאשה אין ידוע שאהב אותה, הרי כל בני העולם אוהבים לנשיהם, מה נשתנה יצחק שכתוב בו ויאהבה, אלא ודאי התעוררות האהבה של הזכר

זיו הזוהר

והרוח בגן עדן שלמטה והנשמה בגן עדן שלמעלה, ואם אין להנפש עונש כרת היא מחוברת לעולם עם הרוח והנשמה, ונפש כזאת תוכל לעשות טובה להאנשים שהם חיים בעולם הזה, והנפש הזאת תוכל להתראות בזה העולם באותו הצורה שהייתה בחיים, מה שאין כן הנפש שיש לה עונש כרת.

ל. כידוע שהנפש כשבא אל חוה להסיתה שתאכל מעץ הדעת טוב ורע כדי להביא מיתה בעולם היה רוכב אז הנפש על גמל, והגמל הוא מרכבתו של נחש.

לא. פירוש, שצורת רבקה היינו צורת שרה אמו. לב. נפש האדם לאחר מותו נשארת בעולם הזה

זוהר תורה

אל האשה, אינה אלא מכח בחינת שמאלול^א שכתוב (שיר השירים ב'): "שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינִי תַּחֲבִקֵנִי".

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג עמוד א'

ענין שינוי שם הגר לקטורה

"וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשִׁמָּה קְטוֹרָה" - קטורה זו היא הגר, שהרי למדנו שלאחר שנפרשה הגר מן אברהם, ותתע אחרי גלולי אביה, אחר כך נתקשרה במעשים טובים, ולפיכך נשתנה שמה ונקראה קטורה על שם המעשים טובים, ושלח אברהם ולקחה לו לאשה, מכאן ששינוי השם מכפר עונות, ועל כן נשתנה שמה.

"וַיֹּסֶף אַבְרָהָם", מהו ויוסף, אפשר תאמר שעל שרה הוא שהוסיף, אינו כן, אלא שבימי שרה נזדווג עמה פעם אחת, ואחר כך גרש אותה על דבר ישמעאל, ואחר כך ויוסף אברהם כמקדם פעם אחרת על מה שלקחה בראשונה, וכמו ששנתה מעשיה כן גם נשתנה שמה.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג עמוד ב'

אברהם נתן ליצחק את 'אהל שרה'

"וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיִּצְחָק", בא וראה, שאמר רבי אלעזר על "וַיִּבְכֶּה יִצְחָק הָאֱלֹהִים שָׂרָה אִמּוֹ", שנראתה צורת שרה, ויצחק התנחם אחרי שנראתה אמו, וצורת אמו היה רואה כל יום, ואברהם אף על פי שנשא אשה לא נכנס בבית ההוא, ולא הכניס שמה את האשה שלקח, כדי ששפחה לא תירש גבירתה, ובאהל שרה לא נראתה אשה אחרת אלא רבקה, ואברהם אף על פי שהיה יודע שצורתה של שרה נראית שם, הניח ליצחק אהל ההוא לראות צורת אמו כל יום, יצחק יראנה ולא אברהם, זהו שכתוב: "וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיִּצְחָק", את כל אשר לו דוקא, היינו צורה של שרה שנראית באהל ההוא.

אברהם נתן מחלקו (מידת החסד) ליצחק

דבר אחר, "וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיִּצְחָק" - זה סוד אמונה העליונה, שיתדבק יצחק במדרגה של חלקו כראוי, בא וראה, כאן נכלל מים באש, ודאי שאש לקח מים, כנשמע מהכתוב "וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיִּצְחָק", זה מים שנכלל באש^א ובתחילה נכלל יחד אש במים^א באיזו זמן, בשעה שעקד אברהם ליצחק לעשות בו דין, אז נכלל אש במים, ועתה נכלל מים באש, להיות הכל בסוד אמונה העליונה^א.

זוהר זוהר

לג. היינו מכח אש הגבורה שנמצא בו. של אברהם, על ידי שנתרצה לעשות דין ביצחק
לד. פירוש, אברהם נתן מכחו שהוא מים של חסד בנו.
לו. סוד האמונה העליונה שהעשר ספירות נכללות
לה. בשעת העקדה נכלל אש הגבורה במימי החסד זה בזה ומשפיעות זה לזה בכח עבודת ישראל של

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ג עמוד א'

אברהם עם בני הגר

"וְלִבְנֵי הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מִתְּנָת", מהו מתנות, אלו צדדי מדרגות התחתונות, שהם שמות של צדדי רוח הטומאה, בשביל להשלים אותן המדרגות, ונתעלה יצחק על כולם באמונה העליונה כראוי, **"בְּנֵי הַפִּילִגְשִׁים"**, אלה היו בני קטורה, פילגש בתחילה ופילגש לבסוף, רבי חייא אמר פילגשים ממש.

"וַיִּשְׁלַחם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ", שלא ישלטו אצל יצחק, **"בְּעוֹדָנוּ חַי"**, בעוד שהיה אברהם חי וקיים בעולם, שלא יריבו עמו אחר כך, ובשביל שיתתקן יצחק בצד דין הקשה העליון להתגבר על כולם, וכולם יכנעו לפניו,

"קִדְמָה אֶל אָרְץ קָדֶם", לפי ששם נמצאים אותן צדדי כשפים הטמאים.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ה עמוד א'

ענין באר לחי ראי על פי סוד

"וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי", אמר רבי יצחק, זה הכתוב אין תחילתו כסופו ואין סופו כתחילתו, מפני מה הצריך הקדוש ברוך הוא לברך את יצחק, לפי שאברהם לא ברכו, מה הטעם, כדי שלא יתברך עשו, ועל כן עלו אותן הברכות להקדוש ברוך הוא וזה נתבאר, **"וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי"**, מהו לחי רואי, אלא שנתחבר עם השכינה, הבאר שמלאך הברית נתגלה עליה כתרוממו^ל ולפיכך ברכו.

רבי יהודה אמר, **"בְּאֵר"** זו השכינה, **"לַחֵי"**, זה חי העולמים^ל צדיק חי העולמים, ואין להפרידם, חי הוא בשני עולמות, חי למעלה שהוא עולם העליון, חי אצל עולם התחתון, ועולם התחתון בעבורו מתקיים ומאיר^ל בא וראה, הלבנה אינה מאירה אלא כאשר תראה את השמש, וכיון שהיא רואה את השמש אז תזרח, ועל כן זאת הבאר, לחי רואי בודאי, אז היא מאירה ומתקיימת במים חיים, לחי רואי, בשביל שתתמלא ותאיר מן חי הזה^מ.

ובא וראה, יצחק בקרית ארבע היה לאחר שמת אברהם, מהו **"וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי"**, שנזדווג בה ונתקשר בה באותה הבאר^{מא} להתעורר האהבה כמו שאמרנו.

זוהר תורה

זוהר תורה

תורה ותפלה ומעשים טובים.

לו. כל מיני השפעות שנשפע להשכינה שנקראת באר הוא על ידי מלאך הברית, פירוש מדת היסוד שנתגלה עליה ומתחבר עמה.

לח. ספירת היסוד נקראת צדיק חי העולמים כי על ידו נשפע השפע להחיות העולמות.

לט. כי לשם נשפע השפע מעולמות העליונים והוא משפיע השפע להשכינה הקדושה שהיא תחלק

השפע לעולם התחתון.

מ. פירוש מן ספירת יסוד.

מא. פירוש, בשכינה הקדושה שנקראת באר להשפיע בה אש הגבורה עבור מיין נוקבין לעורר הזדווגות שלה בעלמא דכורא לקבל שפע לצורך העולם, וכל זה נעשה על ידי התורה שנקראת אש וגם מים.

זהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ד עמוד א'

בזמן הגאולה

אמר רבי חזקיה, בא וראה, מזמן שנחרב בית המקדש הברכות אינן שורות בעולם ונתמנעו, כביכול נמנעו למעלה ולמטה, וכל אותן שאר מדרגות התחתונות מתגברות, והולכים ושולטים על עם ישראל, לפי שהם גרמו זאת בחטאיהם.

אמר רבי אלעזר, בזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא לפקד את עמו, יבנה הקדוש ברוך הוא בית המקדש בתחלה, ויכין את ההיכל ויבנה עיר ירושלים, ואחר כך יקים לכנסת ישראל מן העפר, זה שכתוב: "בִּזְמַן יְרוּשָׁלַם ה' נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס", בִּזְמַן יְרוּשָׁלַם בתחילה, ואחר כך נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס, ויאמר לה (ישעיהו נ"ב): "הַתְּנַצְרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי וְגו'", יקבץ גלותם של ישראל, ואז "הֲרִפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמִחֲבֹשׁ לְעֻצְבוֹתָם", זו תחיית המתים, וכתוב (יחזקאל ל"ו): "וְאֶת רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֵּי תִלְכוּ וְגו'", בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"א

רמזים וסודות בענין תחיית המתים

"וַיֹּאמֶר אֲבִרָהֶם אֶל עֲבָדָיו זֶקֶן בֵּיתוֹ הַמֶּשֶׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ", פתח רבי שמעון ואמר, "וַיֹּאמֶר אֲבִרָהֶם אֶל עֲבָדָיו", זו השכינה כמו שנתבאר, מטטרו"ן שהוא עבד שליח של רבונו [מב], "זֶקֶן בֵּיתוֹ", כמו שכתוב (תהלים ל"ז): "נִצֵּר הָיִיתִי גַם זִקְנָתִי". "הַמֶּשֶׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ", לפי שכל הגונים נתגלים בו, ירוק לבן ואדום [מג].

"שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי", זה הוא צדיק, סוד הדבר שהוא קיום העולם [מד] שהרי אז זה העבד יהיה ממונה בסוד העליון להחיות ישני עפר, ויהיה נעשה שליח ברצון העליון להחזיר הרוחות והנשמות למקומם, לאותן הגופות שבלו ונרקבו תחת העפר.

"וַאֲשִׁבֶינֶךָ בָּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְגו'", מהו ואשביעך, להתלבש בסוד שבעה המאורות העליונים, שהם סוד שלמות העליון [מה].

"אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה", זהו הגוף אשר תחת העפר, שיש לו קיום לעמוד מן העפר, שכל אותן שזכו להקבר בארץ ישראל, הם יתעוררו בראשונה, כמו שביארנו שכתוב (ישעיהו כ"ו): "יִחְיֶי מִתֵּיָךְ נִבְלָתִי יִקוֹמוּ", יִחְיֶי מִתֵּיָךְ לראשונה, אלו המתים של ארץ ישראל, נִבְלָתִי יִקוֹמוּ, הם המתים של שאר ארצות, וכל זה לאותן גופות של ישראל שנקברו שם, ולא לגופות שאר עמים עובדי כוכבים, שנטמאה הארץ מהם.

וזהו "אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי", מהו לבני, שכל נשמות העולם שיצאו מן הנהר ההוא שנמשך ויוצא [מי] הם בנים להקדוש ברוך הוא, וזהו אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה, זה הגוף,

זיו הזהר

מד. מדת **יסוד צדיק** הוא קיום העולם כנזכר לעיל.
מה. היינו כח הז' ספירות התחתונות של בריאת עולם הזה בששת ימי המעשה ויום השבת קודש.
מו. היינו ספירת היסוד מעביר השפע מעולמות העליונים וכן גם הנשמות.

מב. כי השכינה הקדושה מתלבשת על פי רוב בהמלאך מט"ט שנקרא עבד שליח של ריבונו וגם נקרא נער כידוע.
מג. אלו שלשה גונים מרמזים על **חסד דין ורחמים** כידוע שהעולם מתנהג על ידי ג' מדות הללו.

לְבָנִי, זו הנשמה, מִבְּנוֹת הַפְּנִיעָנִי, אלו גופות העמים עובדי כוכבים, שעתיד הקדוש ברוך הוא לנער אותם מארץ הקדושה, כמו שכתוב (איוב ל"ח): "וַיִּנְעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנֶּה", כמי שמנער טלית מן הזוהם שלו. "כִּי אֶל אֲרָצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ", "אֲרָצִי" זו היא ארץ הקדושה, שהיא ארץ שלו בין כל שאר ארצות שחלק אותו לממונים אחרים. "וְאֶל מוֹלַדְתִּי", אלה הם ישראל. **בא** וראה, מה כתוב "וַיִּקַּח הָעֶבֶד" כמו שנתבאר, "עֲשָׂרָה גְמָלִים", אלה הן עשר מדרגות שזה העבד שולט עליהן כדמיון שלמעלה, "גְמָלִי אֲדֹנָיו", שהן כדמיון ההוא ממש כמו שנתבאר^[מ] וזה העבד שולט ומתתקן בהן.

"וְכָל טוֹב אֲדֹנָיו בִּידוֹ", כל הטוב ההוא של רוחות עליונים, היוצאים מתוך אותן המאורות והמנורות העליונים^[מ], ועוד "וְכָל טוֹב אֲדֹנָיו", היינו שימוש השמש שנשפע בהלבנה^[מט].

"וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרָם נְהָרִים", זה מקום ארץ הקדושה, שבכתה שם רחל כשנחרב בית המקדש.

"וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם", לחזק הכח בתוקף הראוי, טרם שיכנס להקים את הגופות האלה.

"לַעֲת עָרֵב", מהו לעת ערב, זה ערב שבת שהוא זמן אלף השישי, כמו שכתוב וְלַעֲבָדְתוֹ עֲדֵי עָרֵב, וכתוב (ירמיהו ו'): "כִּי יָגִטוּ צִלְלֵי עָרֵב". "לַעֲת צֶאֱת הַשָּׁאֲבֹת", שבזמן שהוא עתידים לקום ולהחיות בראשונה מכל שאר בני העולם אלה ששאבו מים של התורה, לפי שכיון שעסקו לשאוב מן מימי התורה נתחזקו בעץ החיים, לכך הם יצאו לראשונה, שעץ החיים גרם להם לקום בראשונה כמו שנתבאר.

"וּבְנֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֵצְאוּ", מהו יוצאות, כמו שכתוב (ישעיהו כ"ו): "וְאֶרֶץ רְפָאִים תִּפְּלִי", שעתידיה הארץ להפליט ממנה כל הרוחות הנמצאים בתוכה, ועל כן כתוב "יֵצְאוּ לְשֹׁאֵב מַיִם", לקחת נשמה ולקבל אותה כראוי, שתהיה מתוקנת ממקומה כראוי.

"וְהָיָה הַנְּעִרָה אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵי נָא כִּדָּךְ וְאֲשֶׁתָּה", לפי שאמרו שכל אותן נשמות העולם שנתקיימו בזה העולם, והתיגעו לדעת את ריבונם בסוד החכמה העליונה^[ג] הן עולות ועומדות במדרגה עליונה על כל אותן שלא השיגו ולא ידעו, והן יקימו לראשונה, וזאת היא השאלה שיעמד עבד ההוא לדעת ולשאול, במה עסקה נשמה ההיא בזה העולם.

"וְאֲמָרָה אֵלַי גַּם אַתָּה שְׁתָּה", אתה צריך לשתות להיות נשקה בתחילה, ואחריך וגם לגמליך אשקה, לפי שכל שאר המרכבות אף על פי ששותות ממדרגה זו, מכל מקום באה ההשקה לכולן על ידי עבדות הצדיקים, שיודעים לעבוד לריבונם כראוי, שהצדיקים יודעים

זוהר תורה

מז. מרכבתו היא על דרך דמיון מרכבה העליונה.
מח. היינו הטל להחיות מתים שנמשך מן הספירות ועולמות היותר עליונים.
מט. השפעת אור השמש להלבנה הוא משל

להשפע הבאה מעלמא דדכורא להשכינה הקדושה לצורך קיום זה העולם.
נ. פירוש, אלה שעסקו בחכמת הקבלה.

זוהר תורה

להמשיך שפע לכל מדרגה ומדרגה כראוי, וזהו - "גם לגמליך אשאב" בודאי, "הוא האשה אשר הכיח ה' לכן אדני", ודאי זה הוא הגוף המזומן לנשמה עליונה ההיא.

ואלה הגופות עתידים להתעורר בראשונה כמו שאמרנו, ואחר שאלו יקימו, יקימו גם כל האחרים שבשאר הארצות, ויתקיימו בקיום שלם, ויתחדשו בהתחדשות הלבנה [נא] ויתחדש העולם כמקדם, ועל זמן ההוא כתוב (תהלים ק"ד): "ישמח ה' במעשיו", ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

עוד בענין תחיית המתים ממדרש הנעלם פרשת תולדות

"כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ וגו'", תנן ארבע רוחות העולם מנשבן, ועתיד הקדוש ברוך הוא להתעורר רוח אחד לקיים הגוף שיהא כלול מד' רוחות, הדא הוא דכתיב: "מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ", בארבע לא כתוב אלא מארבע רוחות העולם שיהא כלול מארבעתם, ותאנא אותו הרוח הוא רוח המוליד, הוא הרוח האוכל ושותה, ואין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכויות בלבד, ואין בין עולם הזה לתחיית המתים אלא נקיות והשגת ידיעה, רב נחמן אמר ואריכות ימים, אמר רבי יוסף וכי ימות המשיח ותחיית המתים לאו חד הוא, אמר לו לא, דתנן בית המקדש קודם לקיבוץ גליות, קיבוץ גליות קודם לתחיית המתים, ותחיית המתים הוא אחרון שבכולם, מנא לן, דכתיב: "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם ה', נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יָכֻס, הָרָפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לְעֻצְבוֹתָם", זו היא תחיית המתים שהיא הרפואה לשבורי לב על מתייהם, בונה ירושלים תחלה, ואחריו נדחי ישראל יכנס, והרפא לשבורי לב אחרון על הכל:

תנן מ' שנה קודם הקיבוץ גליות לתחיית המתים. אמר רב כהנא אמר רב ברוקא, מקבוץ גליות עד תחיית המתים כמה צרות כמה מלחמות יתעוררו על ישראל, ואשרי הנמלט מהם, דכתיב (דניאל י"ב): "וּבִצְעַת הָהִיא יִמְלֹט עִמָּךְ כָּל הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר". רבי יהודה אמר, מהכא "וַתִּבְרְרוּ וַיִּתְּלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים". רבי יצחק אמר, מהכא (זכריה י"ג): "וַיִּצְרְפוּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף וּבְחִנָּתִים כְּבָחַן אֶת הַזָּהָב", ובאותן הימים יהיו ימים אשר יאמרו אין לי בהם חפץ, ומשעה שיעברו הצרות עד תחיית המתים מ' שנה. רב הונא אמר, כתוב (יהושע ה'): "כִּי אֲרַבְעִים שָׁנָה הָלַכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וגו' אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל ה'", כהאי גוונא הכא. אמר רבי יוסף, כל אלן חד מלה אמרו. ולבסוף מ' שנה שהצרות יעברו והרשעים יכלו, יחיו המתים שוכני עפר, מאי טעמא, משום דכתיב (נחום א'): "לֹא תִקּוּם פְּעָמִים צָרָה", ודי להם במה שעברו. ומזמן תחיית המתים יתישב העולם בישובו, הדא הוא דכתיב: "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד".

זו הזוהר

נא. שלעתיד יהיה אור הלבנה כאור החמה, והיינו הארת השכינה הקדושה במדרגה היותר גבוה, ואז

תַּפְּלָה לְאַחַר קְרִיאַת הַזוֹהַר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקִינָם בָּנוּ עֲתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִטְע שְׁמִים וְלִיסֵד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְיוּסוֹת וְחֻרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפְנוּר־פִּירָא עֵלְאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנּוֹ יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְקִיָּם בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֹמָה וְאוֹר הַחֹמָה יִהְיֶה שְׁבַע־עֶתִים כְּאוֹר שְׁבַע־עֶתִים הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב־יִי הַקְּדוּשׁ וּבָנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמִיד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ וְכְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תַּצְמִיחַ, לְעַלּוֹי שְׂכִינֵת עֲוֹנֵנוּ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר ה', בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד.

(נֶסֶח הַתַּפְּלָה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

מִוֶּדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיִתְקִינָנִי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסֵפֶר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה זִיְהֲרָה עֵילְאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְּמִדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמִיד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֹשַׁע בִּיעֲקֹב נָאִם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אֲמַר ה' מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ הַנְּבִיאָה (יִשְׁעִיָּה נא, יז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִטְע שְׁמִים וְלִיסֵד אֶרֶץ וְלֹאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֶתָּה. וּבִרְכַּת מֹשֶׁה רַעֲיָא מַהִּימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמִהֲרָה דִּידֶךָ, ה' בְּדָד יִגְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת כְּאֹמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן.

(סיד ה')

אֱלֹהֵינוּ. וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּחֶמְדָּן רַחֲמִיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּיֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ. וְחֲרָאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוֹנּוֹ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ, וְהִשָּׁב כְּהָנִים לְעַבְדֶּךָ וְלוֹיִים לְדוּכְנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמִלְּאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.

(ס"ת)

זוהר תורה

